

[Bilgrav-Nielsen.]

end nødvendigt for selve overfartens rentabilitet. Man skal gøre sig klar over, og det skal navnlig trafikministeren, at får vi denne faste forbindelse med et afgiftsniveau, der svarer til omkostningerne, mangler vi dækning for en del af underskuddet på statsbanerne, som så ikke kan dækkes ind ved en for høj afgift på Store Bælt. Men det er et andet problem, som vi nok kan komme tilbage til senere.

Jeg tror som sagt — og det er vi enige om i den radikale gruppe — at Storebæltsforbindelsen vil få en overordentlig positiv betydning for samfundets udvikling fremover, ikke mindst for den erhvervsudvikling, som vi ønsker mere ligeligt fordelt over hele landet, end tilfældet har været. Det må være nøje i tråd med de mange synspunkter og formuleringer om, hvordan man skal stimulere erhvervsudviklingen og egnsudviklingen, at man får etableret denne faste forbindelse.

Det er altså den radikale gruppes opfattelse, at det først fornødne, det mest preserende, er den faste forbindelse over Store Bælt. Men vi har det lille forbehold, at vi gerne i udvalget vil diskutere den tekniske udformning og investeringsforløbet for derved at finde frem til, hvilket år det er rimeligt at regne med som afslutningsår på anlægget, hvilket som tidligere sagt også kan få indflydelse på udformningen af anlægget.

Så er der det andet lovforslag, forslaget om Saltholm. Det er en ganske indlysende selvfølge for den radikale gruppe, at det er alt for risikabelt at satse på to så store og omkostningskrævende anlæg i samme periode, men det er jo det, der bliver tale om, hvis man følger ministerens forslag. Deri ligger altså, at vi ikke kan tilslutte os forslaget om at etablere lufthavnen på Saltholm som foreslået af ministeren. Det betyder for at sige det præcist, at vi er villige til at debattere dette problem videre, men vi ser ingen udveje for at gå i gang med investeringen, før vi er færdige med at bygge den faste forbindelse over Store Bælt, og hvis vi til den tid skal acceptere et lufthavnsbyggeri på Saltholm, kræver det, at vi har helt anderledes eksakt viden om det, vi går i gang med, end vi har fået indtil nu.

Når der tidligere i debatten har lydt røster, som tyder på en vis beklagelse over, at

et så stort flertal som 123 af folketingets medlemmer ikke har kunnet føre til, at man har besluttet sig, må jeg sige, at jeg ikke ved, hvor årsagen ligger, men den må vel søges hos de samme 123. Det kunne tænkes at hænge sammen med, at flere og flere er blevet betænkelige ved det beslutningsgrundlag, man dengang havde skabt sig, og er man det, synes jeg, man skal sige det rent ud, og lad os så i fællesskab finde et beslutningsgrundlag, som vi synes dækker.

Jeg vil godt sige til ministeren, at det er egentlig ikke så vanskeligt at finde ud af, hvordan man skal undersøge den sag. Man kan stort set tage modellen fra Store Bælt. Vi har ikke til dato foretaget undersøgelser, som bare tilnærmelsesvis tangerer samfundsøkonomiske vurderinger af lufthavnsanlægget på Saltholm. Vi har hele tiden spurgt: kan vi få forrentet den kapital, vi investerer på Saltholm? Vi har anlagt nogle trafikøkonomiske beregninger, andre vil sige nogle privatøkonomiske betragtninger. Men det drejer sig om at finde ud af, om vi ikke kunne nå den samme givtige forrentning, som man påstår kan nås på Saltholm, ved at investere de samme midler på et andet område, ved at udbygge Kastrup mod sydvest f. eks., en idé, som jeg synes man opgav alt for tidligt.

Men der er mange aspekter i dette her. Man hænger sig på støjproblemet, og jeg ser, at ministeren gør meget ud af at forklare, at det er en mægtig virksomhed, vi har i Kastrup; der er 10.000 mennesker, der har deres arbejdsplads her, og det er en væsentlig årsag til, at man skal ekspandere på Saltholm. Ja, man ved, at forretningen i Kastrup er god. Det, man ikke ved, er, om forretningen på Saltholm bliver god. Jeg bliver meget betænkelig ved, om det er en god forretning, når hr. Horn siger, at vi må love SAS, at de ikke ved en beslutning om at bygge på Saltholm kommer ud for økonomiske vanskeligheder. Hvad ligger der bag dette? Har også hr. Horn betænkeligheder ved rentabiliteten og udbyttet for selskaberne ved en overflytning til Saltholm? Noget kunne tyde på det.

I øvrigt om dette med arbejdspladsen og de 10.000: det er klart, at man må have omsorg for så stor en arbejdsplads. Men skal man vurdere, om det er nødvendigt af hensyn til den at flytte til Saltholm, må man sige: